

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2021-01-15
Besvaras senast
2021-01-27 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2020/21:1281 Djurskyddsperspektivet i konsumentköplagen

Konsumentköplagen innefattar handel med djur som får betala ett högt pris då det finns luckor och den i förlängningen är rättsosäker.

Vid en försäljning av en häst har säljaren extra ansvar under de första sex månaderna för att bevisa att hästen inte har några fel vid köpet. Frågan är hur många hästar som är helt perfekta enligt alla röntgenplåtar och vilken relevans eventuella röntgenfynd har på användandet av djuret. I dag vittnar säljare om att köpare går fria från ansvar för att ge hästen den omvårdnad den behöver. Köparen missköter helt enkelt hästen, oftast på grund av okunskap och bristande erfarenhet. I dag förstår inte alla nyblivna hästägare vilket arbete det är att äga en häst. Stallas hästen in i egen lokal och inte tillsammans med andra hästägare som har adekvat kunskap och erfarenhet så är riskerna större. Detta vittnar många veterinärer om.

Det är i dag otydligt vilket ansvar köparen har att ta hand om hästen på rätt sätt och då även under den rättsprocess som kan pågå under riktigt lång tid. Vad händer om köparen brister i hästens omvårdnad, exempelvis rider den på fel sätt eller inte håller den i trim så att den är i gott skick för att bära en ryttare? De flesta vana hästägare vet hur viktigt det är att träna och bygga upp muskulaturen på en häst men också hur snabbt det går att bryta ned densamma om man inte kontinuerligt tränar den. Man vet också hur viktigt det är att vikten fördelas korrekt på ryggen på hästen så att det inte blir slitskador på frambenen. Tyvärr är inte alla som köper en häst vana eller ansvarstagande. På grund av handhavandefel råkar många hästar ut för omfattande skador och får lida. Att missköta en häst påverkar hästen förvånansvärt snabbt.

När en hästköpare inte handhaft hästen på korrekt sätt så att det uppkommer skador som denne skyller på säljaren och vill ”reklamera” hästen, har säljaren i princip inte något att säga till om. Det blir en ord-mot-ord-situation. På vägen betalar hästen ett hårt pris med sitt välbefinnande och i många fall med sitt liv då luckor i konsumentköplagen leder till utdragna rättsprocesser. I en tvist har nämligen köparen hästen i sin ägo och har inte förmågan eller viljan att ta hand om den på rätt sätt. I stället väljer man då att avliva hästen, och det kan utgå försäkringspengar om det finns en sådan fullförsäkring. Veterinärer vittnar också om att dessa fullförsäkringar skapar ett incitament för hästägare att nyttja försäkringen och få hästen avlivad.

En annan orimlighet är att säljaren inte har någon möjlighet att träffa djuret eller kontrollera det via ombud så länge djuret finns hos köparen. Rimligt vore att säljaren har rätt att personligen träffa djuret eller ett ombud som kan veterinärbesiktiga vilket skick djuret är i när det är hos köparen. Köparen kan med nuvarande lag gravt missköta ett djur men ändå gå skadefri på djurets bekostnad.

Många exempel från verkligheten visar hur orimlig lagen är och vilket lidande det skapar för djuren. Veterinärer vittnar om att köpare undviker att behandla sina djur under tiden rättsprocessen pågår. Nu är konsumentköplagen under omarbetning, och EU har öppnat upp för att lyfta bort djur från den. Oavsett det är den stora frågan hur svensk lag ska utformas så att djuren skyddas och inte utsätts för onödigt lidande.

Med anledning av detta vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Hur ämnar ministern verka för att tydliggöra ansvaret att ta hand om hästen på rätt sätt och då även under eventuella rättsprocesser som kan pågå under riktigt lång tid?

.....

Marléne Lund Kopparklint (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders